

Διεθνές Συνέδριο για την Εικαστική Πορεία προς τις Πρέσπες

Τόμ. 1, Αρ. 1 (2008)

Διεθνές Συνέδριο για την Εικαστική Πορεία προς τις Πρέσπες 2008

Εικαστική Πορεία προς τις Πρέσπες 2008
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΕΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

Συλλέκτες συμβάντων

Γιάννης Ζιώγας

doi: [10.12681/visualmarch.3032](https://doi.org/10.12681/visualmarch.3032)

συλλέκτες συμβάντων

Η πορεία στη φύση έχει συνδεθεί με τις πιο χαρακτηριστικές στιγμές του ρομαντισμού και των επιβιώσεών του. Ανεβαίνοντας για δεύτερη χρονιά στις Πρέσπες έρχομαι για να κινηθώ πέρα από αυτή την πεποίθηση, που πλέον φαντάζει ως ένα απομεινάρι του παρελθόντος. Ο ρομαντισμός, ή τουλάχιστον ότι έχει απομείνει από αυτόν έχει πλέον τελειώσει. Η φύση δεν είναι πλέον η αναζήτηση της βίωσης του υπέροχου ούτε και η κριτική της αυταξίας της. Δεν είναι ούτε τεχνητή ούτε πραγματική. Η φύση δεν είναι παρά ένα δωμάτιο προβολών, αποτυπώσεων, υπολειμμάτων μνήμης και δραστηριοτήτων. Σε αυτό το δωμάτιο των τεράστιων, περατών ωστόσο, ορίων βρέθηκα και πάλι για να εργαστώ.

Το πρώτο βήμα για μια εργασία είναι η συνάντηση· και η *Εικαστική Πορεία προς τις Πρέσπες* θα επιθυμούσα να είναι

πριν από όλα μια συνάντηση δραστήριων ανθρώπων. Εδώ σε ένα χώρο όπου η σχέση με το πρωτογενές είναι διάχυτη, εκείνο που χρειάζεται για να ενεργοποιηθεί μια, ή περισσότερες, εικαστικές δραστηριότητες είναι η συνάντηση. Μια συνάντηση ιδεών, προκαταλήψεων, ενεργειών, εμπειριών, ικανοτήτων αλλά και αδυναμιών. Αυτή η συνάντηση, όπως έδειξε και η εμπειρία της περσυνής συνάντησης τοποθετεί όσους συνυπάρχουν σε ένα περιβάλλον αναζήτησης και εξοικείωσης με άγνωστα για τους περισσότερους στοιχεία· αυτά θα μπορούσε να είναι ο ήχος μια βροντής, το απομεινάρι ενός πολυβολείου, το ουρλιαχτό ενός τσακαλιού, τα μονοπάτια των λαθρομεταναστών...

Το επόμενο βήμα, και ίσως το καταληκτικό για φέτος θα είναι η συνάντηση να ενεργοποιήσει το διάλογο ανάμεσα σε όσους συμμετέχουν. Η εξοικείωση με

τους ανθρώπους και με το περιβάλλον θα επιτρέψει τη σταδιακή ανάπτυξη ιδεών και ενεργειών που θα προτείνουν διαδικασίες ικανές να σχηματίσουν εικαστικά αποτελέσματα-έργα. Σε μια εικαστική κοινότητα που επιθυμεί με διακαή τρόπο το αποτέλεσμα, μια διαδικασία όπως η *Εικαστική Πορεία προς τις Πρέσπες* που παραπέμπει το αντικείμενο στο επέκεινα αποκτά ήδη ένα ιδιαίτερο χαρακτήρα. Ο καλλιτέχνης δεν σχηματίζει αντικείμενα, συλλέγει συμβάντα. Αυτή θα μπορούσε να είναι μια δημιουργική εμπειρία στο χώρο των Πρεσπών.

Η τέχνη τελικά δεν είναι αντικείμενα, η τέχνη, αν είναι κάτι, είναι εμπειρίες.

Γιάννης Ζιώγας